

ACHTERGRONDEN VAN DE MODERNE GODSDIENSTEN

13 april 1956

Goedenavond, vrienden,

Allereerst moet ik u er op wijzen, dat wij niet alle dingen kunnen weten en dientengevolge fouten zouden kunnen maken. Ofschoon wij alles zullen doen om dit laatste te voorkomen, is het toch noodzakelijk, dat u zelfstandig over het gebrachte nadenkt.

Indien u het echter aanvaardt, hopen wij, dat u het geleerde ook op uw eigen leven en leefwijze zult betrekken. Dan kan ik nu overgaan tot het onderwerp van deze avond. Ik zou met u willen spreken over: Achtergronden van de moderne godsdiensten.

De achtergrond van de moderne godsdienst is een probleem, dat niet meer ligt in het mystieke, het esoterische, het occulte. Laten wij maar eerlijk tegen elkaar zeggen, zoals het is.

Elke moderne godsdienst is tot een politieke beweging geworden, die op haar eigen wijze probeert een theocratie te forceren en in deze Gods regering haar eigen inzichten en gedachten aan anderen op te leggen. Ja, meer nog: de moderne godsdienst schrikt niet terug voor onverantwoorde en onsportieve middelen om haar eigen meningen en inzichten door te zetten. De kern van elke godsdienst, ook van de moderne godsdienst, is in de eerste plaats naastenliefde, vredelievendheid, rechtvaardigheid. Maar aan de volgelingen zouden wij dat niet zeggen. De volgelingen zijn i.p.v. vredelievend over het algemeen zeer oorlogszuchtig. Wanneer zij niet kunnen dreigen met stoffelijke waarden, wat zij vaak genoeg doen, dan werpen zij in ieder geval elke tegenstander neer met de synthetische banvloek, die zij gefabriceerd hebben uit hun persoonlijk klein geloof.

Het is waarschijnlijk niet prettig als dat zo eens gezegd wordt. Het is noodzakelijk. Want de geschiedenis van deze wereld, waarop u op het ogenblik leeft, is in zekere zin de geschiedenis van de godsdienst.

Alle grote conflicten van de historie kunnen worden herleid tot verschillen in godsdienstig inzicht. De godsdienst is steeds weer de leuze, die wordt aangeheven door een ieder die, hetzij voor zichzelf, hetzij voor de mensheid, iets wenst te bereiken.

Het is geen toeval, dat tegelijkertijd in twee tegengestelde legers de priesters de wapens zegenen en Gods steun afroepen om dan zich trots te wenden tot de manschappen, die daar neer zijn geknield en te zeggen "Ziet, de Heer is met ons". Dat is werkelijk gebeurd.

Het is geen toeval, dat de geheime politiek van veel landen op het ogenblik nog wordt bepaald door het Vaticaan. Het is geen toeval, dat de splijtzwaam, die de Reformatie heeft aangetast en dreigt te vernieuwen, langzaam maar zeker een versplintering van politieke partijtjes tot stand heeft gebracht, waarin veel opgeblazen Godsgeleerden trachten hun Bijbelse inzichten te verwerkelijken in de moderne tijd.

Wat ligt voor ons op de achtergrond van deze onaanvaardbare toestanden?

In de eerste plaats: de onzekerheid. Het is voor een mens niet prettig, wanneer hij niet zeker is, dat een ieder zijn mening respecteert.

Wanneer het gaat over een godsdienst of esoterische leerstelling, dan is men maar al te zeer geneigd om afwijkende mening als een minachtende houding t.o.v. het eigen IK"" te ervaren.

Dat is een gevaarlijke toestand. Hoe gevaarlijk, dat kunt u zien op het ogenblik in de beweging van de Moslims. Het zijn nu, toevallig, de Mohammedanen; inderdaad. Het hadden evengoed Christenen kunnen zijn, die met een dergelijke beweging te voorschijn kwamen. Een wereldveroverende beweging met politieke drijfveren, die tracht om de wet van Mohammed, het geloof van Mohammed, te stellen naast het Christendom als gelijkwaardige partner. Wanneer dat bereikt is, dan zullen zij ongetwijfeld trachten om hem als overheersende factor te stellen.

Men is niet gauw tevreden. Zij zijn bang, doodgewoon bang. Bang, dat hun waarheid toch niet waar is. Bang, dat hun de ruimte in geslingerde Bijbelteksten eigenlijk toch lege klanken zullen blijven. Bang, hetgeen zij hebben verkondigd als belofte, of hebben aanvaard als zodanig, niets anders zal blijken te zijn dan de koortsdroom van een opgezweept en fanatisch intellect.

Kijk op de achtergrond van de moderne godsdienst de angst. Dat is al heel vreemd. Angst, die niet in de eerste plaats meer reikt naar een hiernamaals, maar die ook reikt naar deze wereld. Men zou zeggen, wanneer iemand een goed communist is, kan een goed Christen er geen bezwaar tegen hebben. Hij kan zich wenden tegen de praktijken, die onder de naam "communisme" een lange tijd plaats vonden en ook tegenwoordig - ondanks andere verklaringen - nog plaats vinden. Dat is zijn recht.

Maar waarom dan de mens beoordelen naar zijn etiket? Is het, omdat men misschien zichzelf niet graag op het naleven van de werkelijke Christelijke waarden getoetst zou zien? Waarom zijn sommige Moslims zo fanatiek, dat zij er alles voor over hebben om als gelijkwaardig aanvaard te worden, dat zij het stempel van hun godsdienst willen opdrukken, niet slechts aan de beschaving, maar aan de wereld? Is het soms, omdat zij - waar hun drank verboden is - graag medicijnen gebruiken, die even alcoholisch zijn als welke andere drank dan ook? Is het misschien, omdat zij, naast hun vroom en regelmatig gebed, steeds weer verzuimen de eerbied te betuigen, die Mohammed heeft voorgeschreven? Is het misschien, omdat zij in hun politieke machtsdrift elke keer weer de wetten van rechtvaardigheid, die hun leraar en profeet hen heeft voorgelegd, schenden?

En de Boeddhisten? Een vreemde, stille religie, die plotseling strijdvaardig wordt, omdat zij zich belaagd voelt, zo zegt men. Want de Islam dringt op in de gebieden van het Boeddhisme en schijnt vernietigend weg te willen trekken over alle landen, waar alleen de leer van de glimlachende Boeddha op het ogenblik nog de waarheid heet. Maar waarom verzetten zij zich? Hun geloof predikt geen verzet, maar zijn zij bang de consequenties van hun eigen leer te aanvaarden?

Op al die dingen kunnen wij "ja" zeggen. Wij kunnen zelfs verder gaan. Wij kunnen vaststellen, dat in de uiterlijkheden van de leringen steeds weer de werkelijke betekenis teloor is gegaan.

Wat heeft Boeddha zijn volgelingen geleerd? Onthechting! Onthechting aan de wereld. Vrijdom van begeerte, vrijdom van angst als de grote wegen. Wat zien wij? Het Boeddhisme wordt verteerd door angst en haat. Het vecht om bezit en het tracht zich materieel te verbeteren en te handhaven.

Mohammed leerde ook, dat men de priesters en profeten van elk geloof moet eren. Mohammed leerde, dat rechtvaardigheid en weldadigheid tegenover de armen de eerste plichten zijn van elke gelovige. Hij leerde meer. Hij leerde, dat matigheid noodzakelijk is en beheersing.

Wat zien wij? Een stortvloed van onbeheerste mensen, die leuzen uitschreeuwen. Mensen, die eisen stellen, waarvan zij weten, dat zij onrechtvaardig zijn. Die de onrechtvaardigheid, alleen om hun eigen haat en wraakzucht genoeg te doen, de hele wereld zouden willen afdwingen. Mensen, die hun onrecht niet willen erkennen. Christenen, van wie de leer er één is van liefde voor alle mensen. Christenen, die zich teruggetrokken achter politieke bastions afwenden van deze richting en gene richting. Die haat prediken tegen hele volkeren. Ook al zeggen zij dat misschien niet zo oprecht. Christenen, die geloven in naastenliefde en die toch maar menen, dat de staat de sociale voorzieningen moet dragen. Christenen, die menen, dat zij het recht hebben om hun medemensen te beheersen en te regeren. Die menen het recht te hebben, hoe een ander zich zal kleden, hoe hij zal leven, hoe hij zal eten, leven en slapen.

Waar blijft dan de waarde van de dingen?

Zo'n godsdienst, mijn vrienden, is niet meer een lering, een werkelijke godsdienst. Zo'n lering is een paskwil geworden, een wapen, waarmee men de bijgelovigen samen drijft en het zwaard hanteert tegen elke groep, die de brutaliteit heeft om zich van God een ander beeld te vormen. Harde woorden misschien. Maar woorden, mijn vrienden, die van A tot Z wáár zijn.

Denkt u niet, dat het blijft bij de grote geloofsrichtingen. Er zijn spiritisten, die een ander veroordelen, omdat zij een medium bezoeken, of luisteren naar leringen, of experimenten volbrengen, die niet in over- eenstemming zijn met hetgeen zij zelf aanvaarden.

Er zijn mensen, die een zekere geheimleer, inwijdingsleer volgen en zich bruut wenden tegen een ieder, die de brutaliteit heeft op een andere wijze bewustwording te zoeken, of op een andere wijze anderen tot bewustwording te brengen. Ook dat is niet in overeenstemming met hun lering. De achtergrond van de moderne godsdiensten dwingt ons allen eerst tot de droevige vaststelling, dat achter alle geloof op het ogenblik het materialisme schuil gaat. Een materialisme, dat steeds sterker wordt, zich vermomt achter esoterische begrippen, maar waarbij macht, aardse macht, vaak wordt aangesproken met de naam "Vader", mits die macht in handen is van degenen, die haar zo graag zouden hanteren. Waarin naastenliefde alleen naastenliefde is, wanneer het binnen

eigen beperkte kring plaats vindt. Waar een dienstvaardigheid betekent anderen regeren. Dwaasheid!

Toch moet er meer achter zitten, dan alleen de angst, dan alleen het materialisme. Die grote godsdiensten zouden niet zo plotseling kunnen veranderen, veranderen in een periode van 500 jaren, wanneer er niet nieuwe, vaak onrustbarende factoren bijkwamen.

Wij zien hoe steeds weer de wetenschap de godsdiensten dwingt zich een nieuw beeld te vormen van het Al. En de woorddienaren, die bestaande op een woordelijke, niet op een symbolische uitleg, van al hetgeen in hun heilige boeken staat, onverschillig of dit nu oude boeken zijn in de stijl van de Vedanta, of het een Koran is, of een bijbel misschien, voelen zich telkenmale geslagen. Zij strijden niet alleen tegen de mensheid, maar ook tegen de vooruitgang. Wij zien sommige kerken zeer politiek achter de feiten aanhinken. Inderdaad. Maar er mag niet gezegd worden, wat wetenschappelijk juist en waar is. Wanneer het gezegd wordt, dan moet het zó worden gezegd, dat een ieder daar zijn eigen interpretatie aan kan geven.

Wanneer men de geest niet weg kan praten, dan is zij van de duivel afkomstig. Niet van de duivel, omdat zij spreekt met satanische bedoelingen, maar omdat zij niet behoort tot een bepaalde groep en zich niet onderwerpt aan haar regels.

Ach, ik zou verder kunnen gaan. Er is veel teloor gegaan in deze dagen, omdat de mens met zijn geloof en zijn begrip eenvoudig niet mee kan komen met de moderne wetenschappelijke ontwikkeling. Omdat zelfs de wetenschapsmensen onvoldoende inzicht en voorstellingsvermogen hebben om de consequenties te begrijpen van de wetten en wapens, die zij in handen hebben gekregen, die zij hebben leren begrijpen en hanteren. Hoe meer men gaat in de richting van het begrip van het stoffelijk leven, hoe fanatieker de godsdiensten zullen moeten worden, of zij zullen moeten veranderen. En veranderen doen zij niet graag.

Uiteindelijk: wij mogen ons met volle respect ons wenden tot Rome en zeggen dat de Rooms-katholieke Kerk één van de grootste en een van de best georganiseerde genootschappen op aarde is. Zo niet het best georganiseerde en het grootste.

Maar wij moeten er onmiddellijk bijvoegen, dat in haar wereldomvattendheid, in het werkelijk katholieke van haar uiting, zij desondanks zich sterk vasthoudt aan principes, die niet juist zijn. Zeker, wij weten - dat heb ik de vorige keer ook reeds naar voren gebracht - dat in elke kerk, in elk genootschap steeds weer de begrijpende mensen zijn, de esoterici. De katholieken kunnen met trots wijzen op mensen als Thomas van Aquino, die begreep hoe zeer de mens moet geven om iets te bereiken, hoe hij altijd van zich uit eerst iets in de wereld moet storten om vanuit de wereld, vanuit de geest, iets terug te kunnen ontvangen.

Zij kunnen wijzen op een Augustinus die als een knap psycholoog, reeds lang vóór Freud, zijn godsdienstige stellingen baseerde op psychologisch bewezen en bewijsbare feiten.

Zo kent elke godsdienst dat. Er zijn altijd wel de kernleden, de werkelijke groep van de ingewijden, die op de hoogte zijn van alle stellingen, die weten hoe zij moeten interpreteren. Maar men vreest om dit weten aan de mensheid in handen te geven. Men praat zich voor, dat de waarheid te groot, te gewichtig en te gevaarlijk is om te geven aan de mensheid, dat moet bewaard blijven voor enkelingen. De mensheid is te dwaas en heeft geen inzicht genoeg. En zo vertelt men niet de waarheid, maar een heel klein deel van de waarheid. Een zó klein deel, dat het soms angstig de leugen nabij komt.

Maar waarom dan dit exclusief denken? Omdat anders het leidend principe van de leraren van de kerken, verkondiger van de leerstellingen zou verdwijnen.

Het is jammer, dat op de achtergrond zoveel menselijke waarden liggen. Angst, machtsbegeren, traagheid en onbegrip. Gelukkig ligt er ook één positieve waarde. Een waarde, die wij zeker niet mogen vergeten. Ja, een waarde, die wij meer dan het door mij genoemde negatieve voortdurend op de voorgrond moeten stellen.

Naarmate de kerken verder gaan op hun vaak dogmatische wijze hun gelovigen te instrueren, wekken zij in hen vragen, vragen, die de kerk moet beantwoorden of ondergaan. Naarmate zij verder gaan in het verklaren van wonderlijke feiten als waarheid, in het vaststellen van punten, die aangenomen moeten worden om tot het geloof te behoren, brengen zij meer verwarring ook in het geloof van de eenvoudigen.

In deze verwarring zullen zij zoeken naar een verklaring. En u moet niet geloven, dat een kerk, een genootschap, deze verklaringen geeft, wanneer het enige betekenis heeft zonder dat hier wel degelijk een verantwoorde achtergrond is.

Maar die achtergrond ligt anders dan men verkondigt. Zij ligt in het esoterische, in het occulte.

Op den duur zal het vragen van de mens de kerken dwingen om een antwoord te geven op zijn vragen. Dan zal dé mensheid uit de kerken een erfdeel kunnen verwerven, dat nergens anders zó goed kon worden bewaard. Laten wij niet vergeten, dat de Hindoe priesters, die moeizaam uit het Pali vertalende, de oude wijsheden neerlegden in hun bibliotheken, dat de Brahmanen, studierend en zoekend, naast vele onnutte ballast de oude waarden hebben behouden.

Laten wij niet vergeten, dat Rome, het oude Rome, het oude Griekenland en het oude Egypte zouden zijn ondergegaan, wanneer de wetenschap niet van dáár bewaard in de kloosters was besloten, gedurende de strijd van de mensheid om een Christelijk Europa.

De kerken waren noodzakelijk in tijden, dat het geweld zich slechts richtte op kleine plaatsen in de wereld en aan de andere kant het bevattingsvermogen van de mensen niet groot genoeg was om de werkelijke, kosmische geheimen te begrijpen, waarvan zij allen op hun wijze de exponenten zijn.

Zij leren het allen één grote scheppende Kracht, één God. Zij leren het allen: Gods stem spreekt op de wereld door een mens. Zij leren ons allen: er is een weg om tot God te komen. Zij leren ons allen: er is een wereld vol ongeziene waarden. Waarden, die soms voor ons Goddelijk, soms demonisch lijken.

Zij wijzen ons op al hetgeen er is geschied. Zij wijzen ons op al hetgeen er nog geschieden zal. En dit, mijn vrienden, is het nut van de kerken. Zij zijn de bewaarders van de oude wijsheid. Zij zijn de band van de mensen, die van geslacht tot geslacht reikt vanuit het verre verleden tot in de verre toekomst.

Maar dat wil niet zeggen, dat wij gelukkig mogen zijn over datgene wat thans het meest op de voorgrond treedt. De materiële achtergrond, de angst., de heerszucht, het fanatisme., Er is eens geschreven in een ver verleden, toen voor het eerst vele kleine Goden zich samenvoegden in één grote eredienst:

"Eens zullen alle krachten van het bewustzijn verenigd worden en men zal de stem van de grote Schepper vernemen. Maar ziet, zijn stem wordt geboren uit de vele kleinen, die deel waren van zijn wezen."

Deze wereld kan niet tot God komen zonder de grote godsdiensten. Zij kan geen bewustzijn verwerven, wanneer niet telkenmale weer een geloofsbasis wordt gelegd, waarin het opgroeiend geslacht een houvast vindt.

Deze wereld kan niet tot God komen, wanneer niet wetten op de achtergrond liggen, die te allen tijde de maatschappij richten op datgene, wat uiteindelijk goed is.

Daarom mag ik mijn - hopelijk niet te heftig - betoog misschien besluiten met de vaststelling, dat alle kerken op het ogenblik niets anders zijn dan het middel tot openbaring, waardoor de wereld wordt voorbereid op datgene, wat de Christenheid noemt de wederkomst van Jezus. De hernieuwde openbaring van een vollere waarheid. Een waarheid, die dan begrepen kan worden, omdat men dan de stof en het leven begrijpt. Zij zijn de middelen, waardoor een weg wordt bereid. Meer niet.

Het zal niet lang meer duren of veel kerken zullen de roep aanheffen van: sacrilege (heilig-schennis; Red.), omdat men voor het eerst leven heeft geschapen. Al is het dan geen homunculus (klein mensje; Red.), maar werkelijk leven. Cellen, die kloppen in hun solutie, die zich delen en voortplanten.

Dan zal men zeggen, dat men de kroon van God van het hoofd heeft geroofd, omdat de mens niet scheppen mag. Zij zullen niet begrijpen, dat juist het geheim van het stoffelijk leven de sleutel zal zijn, die voor ons de poort opent, waardoor wij in kunnen treden tot een rijk, waarin Gods Kracht onmiddellijk, niet slechts in een vormenwereld, kenbaar wordt voor ieder.

Uiteindelijk mogen wij de bode, die een tijding overbrengt beoordelen op zijn eigen merites. Maar de tijding, die hij ons brengt is belangrijker dan zijn wezen.

Welaan, vrienden, de kerken van deze tijd, ja, de moderne geloofssoorten zijn niets anders dan boden, die ons uit het verre verleden de tijding overbrengen. Er is een Goddelijke Kracht en een ieder, die tot deze Kracht wil ingaan, zal die Kracht moeten begrijpen en aanvaarden. En zij zeggen méér. Zij zeggen: En het is zeker, dat wij eens de mogelijkheid zullen vinden om in te gaan tot deze kracht.

Ook dié tijding is de achtergrond. De achtergrond van alle hoop en verwachting. Hoop en verwachting, die in deze dagen niet zo fel meer meetellen. Hoop en verwachting, die in de toekomst weer belangrijk worden.

De hoop op een beter leven is uiteindelijk vaak een praatje. U bent het, die bepaalt, hoe u zult leven. En eeuwig is uw leven, al lijkt het beperkt op aarde.

Maar.....wat u geleerd hebt uit het geloof, wat het geloof u heeft verkondigd, is voor u een basis geworden van uw denken. En wanneer u op dit ogenblik geconfronteerd zou worden met de dood, dan zou u zeker weten voor u zelf: "Ziet, dit is slechts een verandering". Dat is de gave, die het geloof u thans reeds geeft.

Het zal u misschien ook geven de wijsheid, die zegt: "Al, wat ik zie is slechts een beeld. Een beeld, dat de waarheid mij verhult en niet openbaart. Maar uit het beeld kan ik misschien reeds afleiden, wat zich daarachter verschuilt".

Ik hoop nogmaals, dat u deze redevoering niet te scherp hebt gevonden. Maar voor de waarheid van al, wat ik gezegd heb, kan ik instaan.

Het is misschien eens goed, dat zo nu en dan eens gezegd wordt, wat de waarheid is.

Ik zal u met dit onderwerp niet meer lastig vallen, vrienden. Met deze twee lezingen is dit onderwerp afgesloten.

Wanneer u er vragen, of opmerkingen over hebt, kunt u die onmiddellijk na de pauze aan de "Vragenrubriek" stellen. Wanneer echter iemand meent, dat ik iets onjuist heb gezegd, dan wil ik die graag op het ogenblik nog antwoord geven.

Vraag: De Egyptische godsdiensten. Er heeft in de bijbel gestaan: "Ik zal deze drek-goden verdoen". Is daardoor, of daarom Egypte verdwenen, ondanks al zijn grote esoterische kennis?

Antwoord: Egypte is verdwenen door zijn eigen zwakte. De kerken van Egypte zochten al evenzeer naar macht als de kerken van heden, mijn vriend. Desondanks meen ik echter te mogen zeggen, dat veel van de huidige kerken hun geloof en ritueel voor een groot deel danken aan Egypte, zoals zelfs de Joden de vorm van hun geloof danken aan Egypte. Evenals zij de formulering van veel van hun wetten danken aan Egypte.

De Bijbel is echter het heilige boek van de Joden. De Joden waren de slaven van Egypte. Een bevrijde slaaf zal nooit de Goden van zijn meesters eren en zich sterk voelen. Daarom was Jehova - overigens niet geheel de juiste naam - de vijand van Egypte. Omdat Egypte de vijand was van het volk van de Joden, Ik geloof, dat dit duidelijk genoeg is.

Wanneer er verder geen commentaar meer is, dank ik u voor uw aandacht en geef het woord over aan de tweede spreker.

Goeden avond.

DE MENS EN HET GEBRUIK VAN WICHELROEDE EN PENDEL

Goedenavond vrienden.

Het tweede onderwerp. Wat zal dat zijn vandaag?

Vraag: Graag zou ik uiteengezet zien welke eigenschappen het de mens mogelijk maken door middel van wichelroede en pendel een inzicht te krijgen in zaken, waar dit met de gewone zintuigen niet mogelijk is?

Antwoord: Ja. Nu moet ik eigenlijk al meteen in tegenspraak komen. Ik doe dat niet graag, maar zal het toch maar doen, want anders zou u denken, dat u volledig gelijk hebt. Of anderen zouden dat denken, en dat zou nog erger zijn.

Sta mij dus toe op te merken, dat de wichelroede en de pendel middelen zijn om iets eenvoudig te bereiken, wat men ook te allen tijde zonder deze hulpmiddelen bereiken kan wanneer men een juist gebruik maakt van zijn eigen gave. Het zijn slechts hulpmiddelen.

Het is dus niet de wichelroede - of de pendel - die het inzicht geeft. De mens heeft het inzicht. De mens heeft echter een punt voor concentratie nodig. Hij weet door middel van de wichelroede - of de pendel - aan zichzelf kenbaar te maken, wat reeds in hem leeft, maar wat hij voor zichzelf nog niet kan uiten.

Zo. Nu gaan wij dan op de krachten af. In de eerste plaats moeten wij natuurlijk gaan spreken over trillingen. Het is misschien wel jammer, dat je daar maar steeds weer mee moet komen

aandragen, maar de trilling is zo buiten gewoon belangrijk in de wereld. Je kunt hier nu eenmaal niet buiten.

Alle wezens, alle materie heeft zijn eigen uitstraling. Deze is echter bij de z.g. dode stoffen niet variabel. Of soms, slechts variabel binnen een zeer kleine grens. Het gebied, waarin de variant op kan treden is in ieder geval maar heel klein. Zo kunnen wij bv. weten, dat wanneer wij frequentie X hebben, wij te maken hebben met ijzer. Is het frequentie Y, dan hebben wij te maken met koper. Is het frequentie Z, dan hebben wij te maken met water.

Nu gaat een wichelroede loper over een stuk land. Die wichelroede loper is een mens, zeker. Maar wat heeft hij als buitengewoon kenteken?

In de eerste plaats - begrijpelijk - heeft hij een eigen uitstraling. Deze uitstraling of aura omvat een betrekkelijk uitgebreid scala. Een scala, waarin de meeste dode, of zogenaamde dode, stoffen voorkomen.

U zou dus bv. kunnen zeggen, terwijl elk mineraal een hele smalle band heeft, heeft de mens een zodanig brede band, dat de meeste mineralen daar binnen vallen. Tot zover nog duidelijk?

Wij beginnen dus met deze uitstraling. Maar wat heeft de mens nog meer? De mens heeft een bewustzijn, dat selectief is. Hij kan dus uit het totaal van zijn ervaringen er enkele selecteren, die hij bewust verwerkt.

Wanneer echter iemand selecteert, dan schakelt hij a.h.w. een gedeelte van de band uit, een gedeelte van zijn waarneming. Als u iets ziet en u kijkt naar één punt, neemt uw oog meer waar, maar dat dringt niet onmiddellijk tot uw bewustzijn door. Waarom?

U heeft door u te concentreren op dit ene punt de bewuste waarneming uitgeschakeld voor al die andere punten. Daar is echter de interesse voor nodig, dus de concentratie.

Nu de mens. De mens met die wichelroede, die daar nog steeds over die grond daar heen loopt te stappen. Wij zullen hem maar niet te lang laten lopen, dat is niet netjes.

Deze mens denkt bv. aan water. Zijn hele wezen stelt zich water voor, want hij zoekt water. D.w.z., dat hij zijn waarnemingen gaat beperken en door beperking versterkt je.

Ik weet niet, of u wel eens hebt gekeken door zo'n klein prikje in een kaart naar een kaars. Dan lijkt het veel lichter, dan wanneer je er zo naar kijkt. De kaars schijnt veel meer licht te geven. Wanneer je iets bekijkt door een kleine opening, lijkt het groter. De beperking betekent voor ons voorstellingsvermogen dus tevens een versterking. D.w.z., dat het denken aan water een versterking betekent van alle beïnvloeding door water voor deze mens.

Maar er werkt nog meer, want deze mens heeft nog een voorstelling, n.l. dat de roede, die hij in zijn handen draagt, op enigerlei wijze gebonden zal zijn met bv. de aanwezigheid van water in de bodem.

Daar gaat hij dan met zijn staf op de juiste wijze gedragen. Zijn spieren zijn gespannen, zijn eigen veld wordt via deze tak, of deze koperen beugel - het materiaal verschilt nog al eens - geleid en geconcentreerd. Het is dus, alsof hij het grootste gedeelte van zijn eigen veld nu rond deze roede gaat samenbrengen. Daarmede is dus ook zijn waarnemingsvermogen, op het ogenblik zeer sterk éézijdig gericht, verbonden.

Op het ogenblik nu, dat hij over een waterader heen schrijdt, slaat de wichelroede uit. Nu is het zeer interessant te zien, dat de wichelroede niet bij iedereen gelijk uitslaat. Bij sommigen gaat hij in draaiende beweging, bij anderen slaat hij naar beneden, bij sommigen ook slaat hij naar boven toe. Er zit dus wel degelijk een persoonlijke reflex bij. Het is niet altijd overal gelijk en hetzelfde. Wanneer die mens nu goed is ingesteld geweest, dan heeft hij inderdaad met zijn aanvoelen gereageerd op water.

Voor sommige mensen is deze zekerheid tamelijk groot. Zij kunnen zeggen: ik ben 80 tot 90% juist. Een grotere nauwkeurigheid bereikt men zelden, omdat je niet te allen tijde in staat bent je volledig in te stellen.

Welke kracht is het nu eigenlijk geweest, die die wichelroede in beweging bracht? Zoals ik reeds heb gezegd, het water heeft zijn eigen uitstraling en u was geheel daarop gericht. Dat wil dan zeggen: u bent volledig in harmonie. Wat krijg je, wanneer er een volledige afstemming is bereikt? Je krijgt een oscillerende, of slingerende kring. Om het eenvoudiger en duidelijker te zeggen: de kracht blijft in kringetjes lopen. Het partikel: kracht, dat anders door gaat en verdwijnt, blijft nu een tijd lang circuleren. Waar blijft het dan circuleren? Daar, waar het aanslaat. En waar slaat het aan? In de uitstraling van deze mens. Het brengt daarin een reactie teweeg.

Maar het veld van de mens heeft een natuurlijke invloed op alles wat rond hem is, of wat hij bij zich draagt. Als resultaat zal hierdoor dan de roede uitslaan.

Het is misschien iets wat zelden wordt gebruikt, maar men kan ook bv. de wichelroede gebruiken om diagnose te stellen, ziektehaarden aan te wijzen bv. Men kan een wichelroede zelfs gebruiken boven een kaart. Waarbij dus blijkt, dat schijnbaar het menselijk voorstellingsvermogen nog een andere functie heeft dan alleen maar deze harmonie tot stand te brengen, deze gesloten kring te doen oscilleren en dit in beweging kenbaar te maken. Maar er gebeurt nog iets.

Het voorstellingsvermogen van de mens plaatst a.h.w. een deel van zijn persoonlijkheid op dat punt, waar hij wenst waar te nemen. Als je dat nu gewoon boven een landkaart doet met een wichelroede - ik zei, dat het kan - dan verplaats ik mij in een toestand, waarbij deze kaart representant wordt van de aarde en wel van dat deel, wat ik daarop op dat deel afkruis.

Resultaat: Ik projecteer een gedeelte van mijn wezen a.h.w. naar die aarde toe, mijn waarnemingsvermogen, en bereik mijn contact met datgene, wat zich daar bevindt en niet met die kaart. Dat zou natuurlijk niet mogelijk zijn, wanneer de geest hierbij niet betrokken was.

De geest is een krachtveld in zichzelf, dat de mogelijkheid heeft zeer scherp - als een lens a.h.w. - stoffelijke krachten te bundelen en te richten. Die bundeling, dat richten brengt met zich mee, dat op een zeer nauwkeurige wijze a.h.w. met een straal van bewustzijn een gebied aan de andere kant van de wereld - desnoods op de maan, kan worden afgetast. Wanneer men nu maar in staat is de ontvangen impulsen of reacties van de wichelroede, juist te waarderen, dus de interpretaties moeten maken, dan zou men dus inderdaad alle gegevens kunnen verschaffen over datgene, waar men zelf geen lichamelijk, maar wel een geestelijk, contact mee heeft.

Dan begrijpt u natuurlijk wel, dat die pendel al niet veel anders is. Maar een pendel kun je op veel verschillende manieren uitvoeren.

Wij kennen natuurlijk in de eerste plaats het gewone schietlood, dat ook wel als pendel wordt gebruikt: koper. Koper aan een touwtje. Wij kennen iets, wat al vaak nauwkeuriger resultaten geeft, het gouden of kristallen gewichtje - soms gebruikt men er zelfs een ring voor - aan een haar of een zijden draad.

Willen wij heel erg nauwkeurig zijn, dan moeten wij eigenlijk een legering van metalen, een mengsel van metalen, gebruiken, dat bovendien nog in een juiste vorm is en dat is n.l. een cilinder met een conisch toelopende punt. Dat is het meest juiste.

Wat gebeurt er verder? Ik draag deze pendel over het algemeen in de hand en daar werkt het natuurlijk zelfbedrog een eind mee in de hand, want wanneer ik dat vasthoud en ik denk, dat ik het stilhoud, dan beweeg ik toch nog wel wat. Zo zou ik dus de draaiing of de slingering in het werk kunnen stellen. Maar het eigenaardige is: een pendel werkt ook, wanneer je ze ophangt in een metalen raampje, dat vast geschroefd is bv., dus dat niet kan bewegen. Wanneer je maar zorgt bij voorkeur, dat dit metalen raampje niet onmiddellijk, maar via een isolator, desnoods droog hout, beter is als marmer of glas, dat afgescheiden is onmiddellijk van de aarde zelf. En je handen wel dichtbij, of beter nog op het raampje legt.

Ook hier wordt een deel van het eigen bewustzijn en weten, dat normalerwijze niet in het redelijk denken naar voren komt, geprojecteerd via ons lichamelijk veld. Die straling met haar eigen frequentie, haar hele grote bereik, omhult ook deze pendel. Nu kan ik met de pendel iets meer doen vaak dan met de wichelroede. Dat komt, omdat de pendel veel gevoeliger is. Zij heeft n.l. minder te maken met de onmiddellijke werkingen van mijn eigen lichamelijk veld en de daarin opgewekte reacties. Zij reageert op uitstralingen van buiten af, van de aarde, en vergelijkt deze zelf met de in mij aanwezige waarden.

Wanneer ik dus pendel, dan ben ik a.h.w. het punt van referentie. Elke beoordeling door de pendel geschiedt tegenover mij, mijn veld. Maar de reacties daarvan worden dan uitgebalanceerd in overeenstemming met het aardveld. Is iets niet in overeenstemming met het aardveld, d.w.z. bezit het eigenschappen, die daar niet rechtlijnig mee stroken, dan zien wij deze pendel een draaiende beweging maken.

Is er een overeenstemming met het aardmagnetisch veld, dan zien wij haar slingeren. Blijkt, dat geen van beiden waarden aanwezig zijn, maar krijgen wij te maken met wat wij dan het beste geestelijke kracht kunnen noemen - het is niet helemaal zuiver, het is een uiting van de geest, maar het is niet de geestelijke kracht zelf - dan zouden wij zien, dat de pendel wel stil blijft hangen, maar dat zij een draaiing om haar eigen as, zonder verdere uitslag begint en in deze draaiing geeft zij dan vaak ontstellend juist allerhande aspecten aan. Wie echter een dergelijke pendel wil gebruiken, die koopt natuurlijk de duurste, die zult u toch niet gebruiken, maar die zijn

over het algemeen met verschillende kleuren edelstenen ingelegd. Met een maximum van 12 edelstenen en half edelstenen, elk met een andere kleur. Dat wordt dan over het algemeen gedaan op zilver, niet op goud.

Maar u gebruikt dus uw gewone pendel, maar die heeft u misschien met kleuren gemerkt. Dat kun je ook doen. Dan zult u merken, dat deze kleur - draaiing nooit resulteert in een absoluut wit, maar wanneer zij toeneemt een bepaalde kleur toont, die steeds varieert. De ene keer lijkt die pendel rood, een andere keer lijkt hij blauw. Vaag, schimmig, maar het is alsof zij rond zich een aura van een bepaalde kleur trekt. Dat geeft geestelijke aanwezigheid en werking aan.

Je kunt dat natuurlijk nog wel op een andere manier doen met slingeren, maar dat is toch weer niet zó juist en zó nauwkeurig. Hier hebben wij te maken met ons eigen wezen, dat zich eigenlijk vergelijkt met de omstandigheden buiten ons. Het doet dit door de eigen trillingen te toetsen tegenover andere trillingen en te reageren.

Nu is het eigenaardige: wij stellen, wanneer wij met de pendel werken, ons vaak een vraag. De pendel kan niet zeggen zo en zo. Zij zegt alleen maar ja of neen. Maar met haar "ja" of "neen" bepaalt zij dus het al of niet met de wereld in harmonie zijn van het denkbeeld, dat wij in onszelf projecteren. Daar draait het om.

Nu zitten daar natuurlijk allemaal knooppjes aan vast, die wij nog nader op moeten helderen.

Als ik u nu eens begin te vertellen, dat elke mens, die op aarde leeft, stoffelijk in voortdurend contact staat met alle leven op aarde. Zou u dat verbazen? Toch is het zo. Aangezien de mensen zelf in de minderheid zijn, zijn de onpartijdige factoren betrekkelijk sterk. Er zijn n.l. meer dieren, waarmee wij in contact staan, omdat er nu eenmaal meer dieren zijn dan mensen.

Het resultaat is dus, dat wij onbevooroordeelde waarnemingen kunnen verkrijgen uit deze gehele stroming van een hele hoop condities. Het enige, wat noodzakelijk is, dat wij juist interpreteren. Deze krachten dringen tot ons door op een bepaald vlak van het z.g. onderbewustzijn. Maar in werkelijkheid regeren zij, zelfs lichamelijk, een groot gedeelte van je bestaan. Daar kun je niet aan ontkomen. Het is een soort gemeenschappelijk bewustzijn, waar je uit put. Wanneer je je dit realiseert, dan kun je dit nog niet redelijk voelbaar en kenbaar maken. Maar door die invloeden te projecteren in je eigen uitstraling als belangrijkste waarde, vernauw je a.h.w. de uitstraling, waarvoor je ontvankelijk bent en kun je dan door het opleggen van je eigen stralingsveld, dat niet een redelijk overleg vergt, bepaalde redelijke vragen beantwoorden, of bepaalde waarnemingen doen, die buiten het normale lichamelijke vermogen liggen.

Is er nog iets te vragen?

Vraag: Ik heb een boek gelezen van de heer Emelt, die een pendelmethode heeft ontwikkeld, waardoor iedereen tot dezelfde resultaten kan komen. Persoonlijke eigenschappen worden gecorrigeerd door knopen in het touwtje. Dus een aanpassen van de slingertijd. Hiermee worden kleuren bepaald. Nu heb ik met een groepje mensen, dat ik hiervoor heb opgeleid, vastgesteld, dat op de tweede Kerstdag de kleur van alle mensen wit was. Na Drie Koningen herkegen de mensen hun normale kleur.

Antwoord: Dat is eigenlijk niet helemaal juist; de periode zal waarschijnlijk gelopen hebben van 16 december tot 12 januari. Dat is de normale periode.

Vraag: Ik weet heel zeker, dat het de tweede Kerstdag begonnen is. Omdat wij toen iedere dag pendel waarnemingen deden.

Antwoord: Ik kan natuurlijk wel weer trachten te verklaren: In de eerste plaats is Kersttijd Zonnewendetijd. Dat wil dus zeggen, dat op dit ogenblik weer bepaalde veranderingen in het aardveld plaats vinden. Ten tweede: Een groot gedeelte van de wereld is in deze Kersttijd bijzonder in stemming. Er heerst een aparte sfeer. Die sfeer is er één van vrede en van onzelfzuchtigheid. De persoonlijke belangen komen dus op de achtergrond. D.w.z., dat de zuiver persoonlijke uitstralingen minder sterk op de voorgrond treden, terwijl gelijktijdig het aardveld door zijn veranderingen minder positief is ten opzichte van de persoonlijke uitstraling dan normaal.

Wanneer u zegt, dat het op tweede kerstdag is begonnen, dan kunt u daar misschien gelijk in hebben, maar ik vraag mij dan toch af, of u zich bij voorgaande proeven vergist hebt, aangezien deze periode inderdaad begint tenminste 3 dagen vóór Zonnewende. Meestal iets langer van tevoren en over het algemeen voortduurt tot enkele ná Drie Koningen. Daarmee een aanloop- en aflooptijd kennende, waarin langzaam maar zeker - wat u noemt - de kleur oploopt tot zilver en weer terugloopt tot niet meer normaal, maar vaak ongevormd normaal.

Nu heeft u bovendien een bijzondere pech met uw waarnemingen, want had u die 20 jaren geleden gedaan, dan waren zij volledig betrouwbaar. Maar zoals u weet, is er op het ogenblik op deze aarde ook nog een omwenteling gaande. Die omwenteling maakt juist van deze momenten sterk gebruik altijd. Want iets, wat in beweging is, kun je gemakkelijk verplaatsen, maar als je het in beweging moet brengen, kost het veel kracht.

Zo wordt dus een soort van stoot- of trillingssysteem gebruikt, waarbij men juist op de momenten van emotioneel onthecht zijn, de mens a.h.w. een extra duwtje krijgt in de goede richting. Dat brengt met zich mee dus, dat in de kleur varianten zijn opgetreden.

Iemand, die bv. vroeger blauw was, zal nu licht blauw zijn enz. Die kleuren zijn dan weer auraweergaven, maar ik moet er bij zeggen, dat het persoonlijk aanpassen van een pendel inderdaad mogelijk en wel gebruikt vroeger, toch een zodanig moeilijke zaak is, dat je daar wetenschapsmens, helderziende en buitendien nog een esoterisch en occult zeer goed geschoold mens moet zijn. Want anders speel je het niet helemaal juist klaar. Dan kun je door de illusie, de suggestie van gelijke resultaten, onbewust in jezelf meegedragen, vooral wanneer je geestelijk sterk bent, de resultaten van anderen heel sterk beïnvloeden, vooral wanneer die tamelijk suggestiebel zijn.

Reactie: Ik ben het tot op zekere hoogte met u eens, maar aangezien ik gewend ben proeven zó te nemen, dat ik bij de resultaten mijzelf niet kan bedriegen, meen ik daar toch wel enige betekenis aan te mogen hechten.

Antwoord: U mag er ongetwijfeld betekenis aan hechten, vriend, mits u zich realiseert, dat deze betekenis onmiddellijk gekoppeld blijft met uw eigen persoonlijkheid als bindende factor voor het gehele experiment.

Reactie: Niet als ik met de constatering van een feit kom.

Antwoord: Ook bij de constatering. Want uw eigen uitstraling is te allen tijde een beïnvloeding voor elke werkzaamheid, die onder uw auspiciën met uw medewerking of medeweten, plaats vindt, zolang u er maar voor geïnteresseerd bent. U heeft toch zelf ook een veld rond u. En aangenomen, dat u een sterkere persoonlijkheid bent dan een ander, dan kunt u die ander elke uiting zelfs opleggen. Wat het sterkst natuurlijk tot uiting komt in de hypnotiseur, maar wat menige mens onbewust doet.

Waarmee ik maar wil zeggen, dat u zich inderdaad er goed van bewust moet zijn, dat zolang als dus niet een mechanische registratie mogelijk is, waarbij niemand weet, welk experiment plaats vindt met pendelen, altijd de sterkste persoonlijkheid met zijn vaststellingen en overtuigingen een invloed zal hebben op de anderen. Wanneer die anderen meedenken in dezelfde richting, dan wordt het zelfs nog veel sterker, want dan krijg je gezamenlijke werkingen en dat mag uiteindelijk zelfs wel eens genoemd worden een aanloopje, waardoor de gehele wereld in eenzelfde richting reageert en denkt, zonder dat daar een reële grondslag voor is. Wij mogen heus die werkingen niet onderschatten. Ik hoop, dat u het niet erg vindt, dat ik het zeg.

Vraag: Neen, ik weet wel, wat u bedoelt. Wat is de betekenis van wanneer mensen gependeld worden, dat de pendel de kleur wit aangeeft?

Antwoord: Wit geeft over het algemeen - u ziet, ik ben erg voorzichtig, minder positief, dan u meestal bent, maar daar heb ik mijn reden voor - geeft meestal aan, dat een mens een bepaald punt van onzelfzuchtigheid heeft bereikt. Een punt van onzelfzuchtigheid, waardoor de verschillende aspecten van het leven in deze persoon samen kunnen vloeien zonder met elkaar in strijd te komen. Dat is meestal de betekenis van wit.

Reactie: Tot nog toe zijn alle mensen, die ik gependeld heb wit geweest, maar dat wil niet zeggen, dat alles zo is.

Antwoord: Wij moeten niet vergeten: ik zeg, de onzelfzuchtigheid en daardoor het-niet-met-elkaar-in-strijd-zijn van krachten. Maar geloof mij, er kan wel iemand genezen, wiens uitstraling tot zwart gaat. Of anders misschien gezegd, volkomen ligt in het gebied van infrarood om misschien een beetje meer in uw terminologie te blijven. En die kan toch ook absoluut genezen. Er zijn ook mensen, die geen genezende kracht hebben en toch een witte uitstraling. U moet deze niet met elkaar verbinden. Een genezende kracht is slechts de uitwerking van bepaalde fysieke plus psychische vermogens. Maar die kunnen ook op een andere wijze worden gericht en dan hebben wij helemaal niet met een genezer, een mens met genezende krachten, te maken.

Nu vrienden, hoever zijn wij gekomen? Het wordt langzamerhand weer tijd voor de pauze, hè? Dan zullen wij de rest eigenlijk maar even laten liggen tot de "Vragenrubriek" als u geen bezwaar heeft.

Dan hoop ik alleen maar, dat mijn wijze van betoog u niet te veel heeft verveeld. Het onderwerp was in ieder geval wel belangwekkend genoeg, geloof ik.

Nu van mij nog een heel klein dingetje er achteraan, voordat ik "goedendag" zeg.

O ja, ik krijg in het medium nu dat ik het woord uitspreek een eigenaardige reactie, maar ik heb de oorzaak al gevonden, het schijnt te liggen in een zekere meneer "Bartels".

U ziet, het menselijk denken speelt heel vaak parten en dat is nu eigenlijk hetgeen, dat ik wilde beweren.

Je bent als mens en ook als geest vaak, hoor, heel vaak in de verleiding om hetgeen je vaststelt, en voor jezelf heel onomstotelijk vaststelt, als een kosmische, een onomstotelijke waarheid aan te nemen. Maar dat kun je alleen doen, wanneer je één bent met de kosmos, maar nooit doen als persoonlijkheid, omdat je plaatsing binnen de kosmos kan variëren en daarmee ook de resultaten van al je proefnemingen, van al je pogingen, van al je denken.

Wij verplaatsen ons door de kosmos heen, soms in de stof, soms in de geest. Naarmate wij ons verplaatsen komen op verschillende trappen van bewustzijn en dergelijke, zullen de resultaten van gelijke proefnemingen aanmerkelijk kunnen verschillen, want wijzelf zijn de enige waarde-meter, die er reëel bestaan in het Al.

Al het andere, dat kunt u nooit in alle kleinigheden definiëren, doorzien en begrijpen. Het is dus logisch, dat overal waar uw begripsvermogen en voorstellingsvermogen mede in het spel zijn, u zich automatisch baseert op het enige, dat u dan redelijk goed kent, of zou kunnen kennen, indien u de moed daartoe had, dat komt n.l. ook voor: Uzelf. Daarom zou ik u willen raden wees nooit dogmatisch en zeg nooit het is zo, of het is zo, of ik heb het zo meegemaakt en nu moet een ander het ook zo meemaken. Probeer u te realiseren, dat de trap van bewustzijn van weten, van geestelijke bereiking tussen u en anderen een onderscheid stelt, dat nooit geheel kan worden overbrugd.

Ik geloof, dat ik dat er wel even aan vast mocht knopen, want anders waren de details blijven hangen. Laten wij de grote lijnen bekijken.

In ons God. God geuit door ons, maar Zijn uiting - zover deze ons betreft - bepaalt door ons voorstellingsvermogen, ons denken, bepaalt ook door ons weten plus ons vermogen ons tot die God te wenden, of daarmee in harmonie te komen. Dat is de waarde, waar het om gaat. Al het andere is voor ons onbepaalbaar.

Nu vrienden, ik geloof, dat ik het daarbij kan laten.

Verder allemaal een goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden,

Mag ik dan in dit kleine geselecteerde gezelschap de "Vragenrubriek" behandelen? Het is mij niet mogelijk om op persoonlijke vragen in te gaan. Ik mag u dus verzoeken om de eerste vraag te stellen?

Vraag: Wat denkt u van Macaulay, die beweerde in de strijd van het Katholicisme tegen het Boeddhisme: "Ik heb gelijk en gij hebt ongelijk. Als gij sterker bent dan ik, dan behoort gij mij te tolereren. Maar als ik de sterkere ben, dan zal ik u vervolgen, want het is mijn plicht de dwaling te vervolgen".

Antwoord: Ik vind het een typisch voorbeeld van de wijze van argumenteren, die op het ogenblik in de wereld nog steeds gebruikt wordt. Denk erom, dat je lief tegen mij bent, omdat ik sterk genoeg ben om je dood te slaan. Dat vind ik op zichzelf het meest onzinnige en het meest in strijd met elke leerstelling, wat ik mij voor kan stellen. Ik geloof, dat ik daar geen verdere mening over hoeft uit te spreken, dat weet een ieder voor zich wel. Dergelijke dingen zijn dwaas, want denk je, dat het je taak is om dwalingen te vervolgen, dan verval je in een dwaling, want het vervolgen

van een dwaling berust op de dwaling, dat je in staat bent een dwaling te genezen door vervolging, terwijl je in werkelijkheid slechts door je eigen voorbeeld, door het inzicht, dat je zelf bezit, anderen tot de overtuiging kunt brengen, dat zij je moeten volgen. Maar op het ogenblik, dat je ze vervolgt, lopen zij weg en zal je ze nooit tot de overtuiging kunnen brengen, dat je het recht hebt, of de waarheid bezit en dus gerechtigd bent hen te vervolgen. (Henri).
 Als het mijn stem niet is, dan zijn het mijn woorden. Volgende vraag alstublieft.

Vraag: N.a.v. het betoog van de eerste spreker over de angst als achtergrond van de moderne godsdienst, wilde ik u vragen, of het ook een uiting is van deze angst, dat verschillende dominees zich afkeurend uitlaten over het boek "De kracht van het positief denken" van Dr. Norman Vincent Peale? Dit boek heeft n.l. een enorme opgang gemaakt door de wijze, waarop hij de mens tot God brengt.

Antwoord: Ja, maar het ellendige is altijd, dat een dergelijk iets niet in de kraam past, of in het geloof past, van anderen. Men laat zich afkeurend over deze dingen uit, omdat zodra een anders denkende aan het woord is, die zich meestal niet richt op de goede, maar wel meestal op de kwade punten. Ik geloof, dat het antwoord voldoende is, of heeft er iemand protest?

Vraag: Kunt u ons zeggen, welke gevolgen het afzweren van Stalin door de Russische leiders zal hebben voor Rusland en de wereld?

Antwoord: Ach, aan de ene kant is het een erg gemakkelijk iets, want het maakt in Rusland zelf een reeks zuiveringen mogelijk, die anders moeilijk te verantwoorden zouden zijn. Voor de wereld zal het in veel gevallen een schijnbare geruststelling zijn. Maar waar wij rekening mee moeten houden, dat degenen, die Stalin afzweren degenen zijn, die bij Stalin zwerende anderen ten onder hebben gebracht in Stali's naam, mogen wij ons afvragen, of deze bekingen wel zo oprecht zijn als zij lijken. Ik geloof, dat wij als gevolg mogen stellen, dat men misschien meer contact zal krijgen met Rusland vanuit de buitenwereld, maar dat in Rusland zelf toch betrekkelijk weinig zal veranderen.

Vraag: Kan het niet zijn het zoet gefluit van de vogels?

Antwoord: Ik weet niet, of u zich de huidige populaire staatslieden als fluitende vogels voor kunt stellen, of als vogelaars. Ik voor mij, ik geloof, dat dit werkelijk een noodzaak was. In de Sovjet-Unie is de toestand op het ogenblik allesbehalve begerenswaardig, De landbouw heeft met grote experimenten gefaald. Op gezag van Stalin zijn bv. zekere erfelijkheidstheorieën verworpen, die geleid hebben tot de op het ogenblik mislukte graanexperimenten in Siberië, die een redding hadden kunnen betekenen voor het volk door een voldoende voeding, eenvoudig werden vernietigd. Er zijn industrieën ten onder gegaan. Men heeft ontdekt, dat wetenschappelijke enormiteiten werden verdedigd, omdat Stalin meende, dat het zo wel goed was. Men kan deze dingen niet veranderen, wanneer men ook de principes niet mag veranderen. Het verloochenen van Stalin betekent dus, dat men op het ogenblik een midden heeft gevonden om fouten te corrigeren en gelijktijdig de schuld daarvan te laden op iemand, die men gelukkig niet meer ter verantwoording kan roepen. Dat is zo ongeveer de toestand. Ik zou het niet willen zien als een florissant iets, een soort van politieke "Keukenhof" met allerhande kelkjes van wederzijdse verdraagzaamheid tussen kapitalisme, imperialisme en het vrije wereldburgerschap. Als u "vrij" en "burger" eruit streept, dan heeft u nog geen uitdrukking van hetgeen daar is, hoor, het is nog minder. Maar dat zijn nu eenmaal de termen.

Vraag: Wat moet het met Sukarno?

Antwoord: Ik vermoed, dat men probeert hem partner te maken in de wereldbevrijding incorporated. Want u weet, tegenwoordig.....het schijnt, dat het door de Amerikanen in zwang is gekomen, want oorspronkelijk betekent "bevrijding" : inpikken. Misschien een getikte term. De Amerikaanse soldaat gebruikte "liberation" hoofdzakelijk, wanneer hij iets pikte van zijn eigen staat. Maar tegenwoordig noemen ze het "liberation", wanneer men een andere staat geheel inpikt. Het is een kwestie van groten stelen en kleine stelen, zoals Joost van den Vondel zei.

Reactie: Geen Stalino, maar Pik-ins-ky (pikinsky: Red.).

Antwoord: Weet u, ik denk, dat het begonnen is met Pik-ins-ky, omdat Rusland te veel "staal-in" genomen had. Nu is er natuurlijk een proces van oververzadiging ingetreden, waardoor men zwaarwichtige personen als een soort afvoermiddel gebruikt. Ik geloof, dat wij daarmee de zaak wel voldoende besproken hebben, vrienden.

Vraag: Zou u iets kunnen vertellen over de Gobi woestijn. Is het middelpunt te bereiken via de aarde, of de lucht?

Antwoord: Het middelpunt van de Gobi woestijn is inderdaad zowel via de lucht als via de aarde te bereiken. De Gobi woestijn op zichzelf is een gebied van een zeer oude beschaving. Een beschaving, die reeds lang bestond vóór dat men de oude geschriften voor het eerst op de rots beitelde. Het was een land met een hoge beschaving, met een theocratisch bestuur, d.w.z. een priesterbestuur. Later is daar de krijgskaste aan het bewind gekomen en dit heeft geleid tot een opstand van de kooplieden, die op hun beurt door de boeren werden verworpen.

Het resultaat is geweest, dat het land onbebouwd bleef liggen, zodat waar men nog landbouw bedreef, de uitputting van de bodem zeer snel volgde, terwijl de beschaving teniet ging. Op het ogenblik liggen in de Gobi nog vele grote en geheime steden, die zelfs in het middelpunt soms nog wel bezocht worden. Maar alleen door degenen, die weten, hoe je er moet komen.

Ik geloof niet, dat het blanke ras voorlopig in staat zal zijn om veel van deze ruïnes op te graven, gezien de moeilijke benadering en de onzekerheid omtrent de plaats. Maar zelfs de ontdekkingsreiziger Sven Hedin heeft reeds bewezen, waar hij verschillende randgebieden benaderde, dat wel degelijk hier oude steden liggen en ook ruïnes en er zal ook wel weer een tijd komen, dat alle kennis, die in de bibliotheken daar is neergelegd, grotendeels op edel metaal en steen weer in de wereld zal komen en inderdaad ontcijferd worden.

Vraag: In het februari-nummer van het tijdschrift "True" staat een artikel van Morey Bernstein, een hypnotiseur, die een vrouw in trance bracht, die nooit buiten Amerika was geweest, doch vertelde, dat zij haar vorig leven in Ierland was geweest als Bridey Murphy. Nu heet zij Ruth Simons. ook vertelde zij van de periode tussen de twee levens op aarde, terwijl zij in hypnose was. Bernstein vertelt in dit artikel hierover. Is dit u bekend en wilt u ons zeggen, of dit alles waarheid is?

Antwoord: Dergelijke experimenten zijn ons inderdaad bekend en het is niet de eerste keer, dat iets dergelijks is geprobeerd. Het kan slechts bij bepaalde sujetten en niet iedereen kan de weg, de geestelijke weg, terug vervolgen. De meesten volgen de erfelijke, de stoffelijke, weg terug via de ouders naar de grootouders en soms nog verder.

Wanneer men zich onder zulke omstandigheden dergelijke levens herinnert, dan moet ook hiervan reeds in het stoffelijke onderbewustzijn een redelijke voorstelling bestaan. Dientengevolge zullen de onder hypnose naar voren gebrachte gegevens niet geheel, maar slechts ten dele juist zijn.

Vraag: Is het waar, dat 25 á 30 duizend jaar geleden, de Rijn en Theems tezamen vloeiden als één rivier? Dus behoorde Engeland tot het vaste land van Europa?

Antwoord: Dat is nog plusminus 15 duizend jaar het geval. U kunt niet zeggen, dat zij samen vloeiden als één rivier, maar zij hadden een gezamenlijk mondingsgebied, waarbij u het best een lijn kunt trekken door het kanaal in de richting IJsland. Wanneer u dat dan doet uitgaande van de Franse kust, dan vindt u de ongewone stroomrichting, waarin vroeger deze beide rivieren zich uitstortten in de Atlantische Oceaan. Er was toen nog geen sprake van de Noordzee. Een deel van het stroomgebied is op het ogenblik nog terug te vinden in de buurt van Doggers Bank. Door de grondsoorten is dit nog vast te stellen. Als u het niet gelooft moet u maar eens met een Scheveningse visser gaan praten, vooral die oude vissers, die omdat zij niet geleerd genoeg zijn en er niet meer zo aan te pas komen, maar die met een lood, een talklood, precies wisten, waar zij zaten. Zij kunnen u vertellen, dat er een zeer eigenaardige kleigrondstrook loopt, die van Engeland uit, zowel als van Nederland uit, maar dan noordelijker dan de huidige monding, in de richting gaat van ongeveer IJsland. De monding zelf lag ongeveer op de hoogte Esjberg, dus midden tussen Schotland en Denemarken in.

Vraag: Wat is de reden, dat wij nooit meer iets horen of zien over "vliegende schotels"? Er is door onze geestelijke vrienden toch herhaaldelijk in positieve zin over gesproken en moeten wij dus aannemen, dat bovengenoemde voorwerpen geen fictie zijn?

Antwoord: In de eerste plaats degenen, die een vliegende schotel zien, houden hun mond erover, want anders vliegen zij in verschillende staten de gevangenis in.

Vraag: Ook hier in Holland?

Antwoord: Ik geloof niet, dat het hier in Holland het geval is. Maar hier in Holland hebben zij zoveel dingen, die zij kunnen zien vliegen.....dat de vliegende schotel eigenlijk minder belangrijk wordt. De pers in verschillende landen heeft hierover directieven gekregen om hierover niet te veel meer te publiceren, waardoor u dus ook al minder hoort. Maar ik meen, dat ik hier toch mag verklaren, dat vliegende schotels nog steeds optreden en nog steeds worden waargenomen en heus niet alleen door mensen, die zich door een of ander eigenaardig lichtschijnsel alleen reeds laten begoochelen. Waarnemingen zijn gedaan zowel op klaarlichte dag, als in de nacht.

Reactie: Op 3 april.

Antwoord: Ja, mijn waarde vriend, maar als u dat vertelt, dan zeggen zij, dat het 1 april is geweest. Ik mag er dus op wijzen, dat op het ogenblik het probleem van de vliegende schotel, ofschoon in sommige kringen nog een voortdurend beschouwen en navorsen, op het ogenblik aan de mensheid wordt onthouden. Men wenst niet, dat de mensheid zich hiermee te veel mee bezighoudt. Ook al, omdat daar andere aspecten, die men belangrijker acht, vertroebeld zouden worden en zo misschien het gezag van bepaalde staten wat minder vast zou komen te staan.

Vraag: Maar wanneer het in het openbaar wordt vastgesteld, dan is het toch niet meer tegen te houden?

Antwoord: Mijn waarde vriend, ik merk, dat u nog heel weinig weet van de manier, waarop je met politiek, met publicaties iets waar of onwaar kunt maken. Geloof mij, wanneer je vertelt, dat de vlag in Rusland van nu af zwart is, dan hoef je de vlag niet te veranderen, je schrijft het maar in de "Pravda", dan is het waar. En als je het maar lang genoeg schrijft, dan noemt iedereen rood zwart, nietwaar.

Precies hetzelfde, wanneer je schrijft, dat een bepaald iets niet te zien is, dan gaan er in het begin een hoop mensen kijken en zeggen: het is nog wel te zien, maar op den duur gaan zij geloven, het is toch niet te zien, want er zijn zoveel anderen, die het niet hebben gezien. Die hebben zich zeker vergist. Op deze wijze kunt u iedereen alles laten geloven, wat u wilt, mits u beschikt over de nodige middelen. En iemand, die op deze wereld filmwezen, pers, ook periodieke pers en de radio beheerst, of althans redelijk kan beheersen, is in staat de normale mensen alles te doen geloven, wat hij wenst, wanneer hij maar tijd heeft.

Vraag: Kunt u een nadere uitleg geven van de volheid van uitdrukking, die gelegen is in de tweeheid van het grote principe, dat drie is in zijn wezen, twee in zijn kenbare uiting en één in zijn bestaan en streven.

Antwoord: Ja, als ik mij daar aan zou moeten gaan wijden, dan ben ik bang, dat de eenheid van deze avond tot een drieheid zou worden. Dientengevolge zal ik zo vrij zijn om het zeer kort uit te drukken. Het Goddelijke is één, geuit in drie grote krachten. Deze drie grote krachten staan in een bepaalde verhouding tot elkaar. Daarbinnen speelt zich de uiting af. D.w.z., dat twee soorten aspecten kenbaar worden voor de mens, of voor de geest, vooral als zij met een bewustzijn, een persoonlijk bewustzijn bestaan binnen het Goddelijke.

Dit zijn de twee grote waarden, waardoor de ervaring en de bewustwording mogelijk zijn. Zij ontstaan doordat het ene, primaire veld, dat u het best m.i. magnetisch kunt noemen, beurtelings gecombineerd wordt met een snelheid, of bewegingsveld, graviteitsveld kunt u ook zeggen, en een elektrisch veld, of vermogens veld.

Door deze combinatie ontstaan n.l. een tweeheid van verschijnselen, die met elkaar in tegenspraak schijnen te zijn, waar zij in hun uiting volledig elkaars tegendelen zijn. Hieruit wordt de voorstellingswereld geboren, die door deze waarnemingen eveneens een grote tweeheid kent. Deze tweeheid is echter te herleiden tot de grote Godheid, Die alles uit Zichzelf heeft voortgebracht. Is deze korte uiteenzetting voldoende?.....Ja? Ik ben zeer geveleid door uw zwijgen.

Vraag: Zijn er in de maand augustus nog bijzondere gebeurtenissen te verwachten, gezien de politieke en andere strubbelingen?

Antwoord: Daar mag ik mij op het ogenblik feitelijk niet aan wagen. Ik kan alleen deze opmerking maken dat verschillende sociale, economische en godsdienstige, geestelijke, verstandelijke, ja, zelfs temperamentsverhoudingen worden bepaald door bepaalde cyclische curven.

Dat zijn dus lijnen, die regelmatig onder het gemiddelde dalen om naar boven te stijgen. Zij kennen echter een zekere periodiciteit, d.w.z. de duur van een slingering van het gemiddelde tot maximum onder gemiddelde, maximum boven gemiddelde en gemiddelde terug varieert. Nu komt er een punt, waarin eigenaardig genoeg vijf dieptepunten vallen en één hoogtepunt binnen

een verloop van 46 dagen. Hieruit zou men logischerwijze kunnen concluderen, dat bepaalde omwentelingen zijn te verwachten en waar de wetenschap een positieve waarde is in haar cyclische ontwikkeling op het ogenblik, zouden wij dus kunnen stellen, dat een wetenschappelijke ontdekking een verandering brengt in sociale en politieke verhoudingen. Naarmate dit natuurlijk dichter bij elkaar komt te liggen hebben wij meer kans, dat dit zou leiden tot grote strubbelingen. Ik durf echter niet te beweren, dat er van een oorlog, of een wereldomvattende ramp sprake zal zijn. De mogelijkheid is natuurlijk niet uitgesloten. Maar ik geloof toch niet, dat wij dit mogen vaststellen op het ogenblik. Wel kunnen wij vaststellen, dat vooral degenen, die de conjunctuur van deze verschillende waarden volgen, verbaasd zullen zijn over de plotselinge, vreemde en vaak onrustbarende aspecten, die zich dan aan de beschouwer tonen.

Vraag: Is de datum 3 augustus?

Antwoord: Daarvoor is geen bepaalde datum te fixeren, mijn vriend. Wanneer men dit astrologisch doet, of via de pyramide theorie, dan komt men inderdaad tot een datum, die ligt tussen 2 en 15 augustus in. Dat varieert naar de fouten, die men maakt in de berekening.

Maar in de praktijk, geloof ik, dat wij dit beter kunnen stellen als een periode, ingaande ongeveer 20-22 juni en waarschijnlijk voortdurend tot in september.

Vraag: Ik ben in contact met meerdere wetenschappelijke groepen, die trachten langs technische weg in contact te komen met de geestenwereld. Ook ik zelf doe proeven op dit gebied. Zal dit leiden tot meer algemene aanvaarding van deze dingen, of komen er grotere conflicten uit voort? Want bij het ontdekken van nieuwe zaken heeft de wereld meestal nogal van zich afgeslagen.

Antwoord: Ja, inderdaad. Wij kunnen er dus op rekenen, dat een dergelijke wetenschappelijke ontdekking onmiddellijk omringd zal worden door een hele hoop wetenschapsmensen met spirituele vliegenvangers, die proberen elk initiatief dood te slaan. Ik zal zo vrij om mij daarover ook niet uit te laten, daar ik dit eigenlijk een punt vind, waarover ik liever niets zeg. Er zijn nog heel wat veranderingen te wachten voor u resultaten daarmee zult zien boeken.

Vraag: U zei, dat men door hypnose ook het stoffelijke voortbestaan kan herinneren. Ik vind dit vreemd, want de stof sterft toch af?

Antwoord: Men neemt aan, dat de stof afsterft, maar dat is niet waar. In elke zaadcel en elk ei bevindt zich protoplasma. Protoplasma, dat de vormgevende werking betekent voor de opbouw van het nieuwe lichaam en zo de ervaringen van het vorige lichaam plus een gedeelte van die herinneringen inlegt in het ras. Vandaar dat dieren gewoonten hebben, die van jaar tot jaar onveranderd blijven. Denkt u maar aan de trek van de palingen, zalm enz. Maar naarmate het intellect stijgt, kunnen varianten bij worden gevoegd.

Indien echter iemand geboren wordt en toevalligerwijze oude waarden, dus waarden van het voorgeslacht erin worden uitgedrukt, dan kunnen wij wel zeker zijn, dat ook in het onderbewustzijn van het stoffelijk herinneringsvermogen een grote reeks feiten omtrent het bestaan van de vroegere vorm aanwezig zal zijn. Dus de stoffelijke weg terug volgen kan inderdaad.

Vraag: Ik heb begrepen, dat het eigenlijk een soort van heiligschennis was. Iets, wat voor ons niet bestemd is. Tenminste volgens het artikel.

Antwoord: Heiligschennis noemt men het meestal, wanneer je andermans heilige huisjes ingooit, of omver werpt. Tegenover God kunnen wij nooit heiligschennis plegen. Die staat zo ver boven ons, dat wij niets kunnen bedenken, dat niet reeds in Hem tegenwoordig is. En dat, wat in Hem leeft, nooit in ons kan afkeuren. Maar zoals u begrijpt, hoe meer heilige huisjes er worden omgegooid, hoe groter het heiligschennis in de ogen der mensen.

Reactie: 1 - 0 .

Antwoord: Nu, het is anders geen Holland - België.

Ik neem nu dankbaar afscheid van u, wens u allen verder nog een prettige avond toe en weinig regen bij de huisgang.

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,
Wij zullen gaan besluiten met "Het Schone Woord" en wel aan de hand van een citaat, indien er één aanwezig is, tenminste.

HET BOETEKLEED ONTSIERT DE MENS NIET

Ik ben mij van mijn schuld bewust
en draag haar als een zware last.
Ik erken, ik moet herstellen,
wat ik heb misdaan,
want wat ik deed,
was niet gepast
en schadelijk voor mijn bestaan.

Zo draag ik dan met mij het leed
van in mij zelf erkennen van
onvolmaaktheid als een boetekleed
En wjl ik moet gewinnen
aan het veranderen van mijn zijn,
het zoeken van een nieuwe baan,
wordt droevig, ja, soms bitter zelfs,
mijn gang door het bestaan.

Maar toch, ik heb de waarheid nu gezien,
ik ken de werkelijkheid,
vandaar dat dan dit boetekleed
mij om de schouders glijdt
als koningsmantel van de geest
van onbevreesd erkennen,
dat door alleen maar voor te gaan
je tot een ondergang kunt rennen
en zelfs misschien ook ondergaan
tot diep begraven in de waan,
de waarheid voor je geheel gesloten blijft.

Het boetekleed is uiting,
een teken, dat schrijft in de mensheid
"Ziet, ik heb misdaan,
maar ik heb het beseft,
ik verbeter mijzelf
en zal strevende verder gaan
tot beter leven".

Wanneer u een koningskleed wordt gegeven
en het verhoogt slechts eigen waan,
wat kan de waarde zijn?
Schoon is het slechts
voor wie niet ziet naar inhoud,
maar naar schijn.

En daarom zegt men dan terecht:
Een boetekleed, dat siert de mens.
Want, waarlijk zo ik heb gezegd:
Het aanvaarden van de boete

is het erkennen van de grens
van eigen fouten.
Het is 't begin van in jezelf verstouten,
jezelf te overwinnen,
om door te dringen tot je diepste zijn
en in het "IK" dan te gewinnen
de Goddelijke Kracht.
Ook al doet dat streven pijn.

Maar menigeen draagt het boetekleed,
als waar het slechts een narrenpak.
Hij strooit zich as op het somb're hoofd
en hult zich in een zak en zegt:
"Wat in het leven werd beloofd,
dat heb ik niet ontvangen".
Hij klaagt en klaagt,
maar werkt toch niet,
zingt slechts een liedje van verlangen
en meent:
"Zo vind ik eeuwigheid".

Dat is geen kleed dat mensen siert,
dat is de schijn.
Maar wanneer het bewustzijn zegeviert
en je eigen fouten hebt gezien,
dan vind je door 't herstellen vaak,
in 't leven ook misschien
een nieuwe taak.
Je neemt wraak
op jezelf en met recht,
want wat je je zelf ontzegt,
door waartoe je je zelf dwingt,
vind je nieuwe kracht,
put je Goddelijke waarden uit het Al,
dat je altijd omringt
en vind je de weerschijn
van 't Goddelijk bestaan
te midden van eigen wezen,
dan ga je verder door het bestaan,
verheugd en zonder vrezen.

De boetemantel valt je af,
geen kleed is meer van node.
De waan, die eens in wezen scheen
is nu haast een vergane bode.
Maar ziet: gij zelf leeft bevrijd
en kent de overwinning
over ruimte, over tijd,
over misvatting en onbegrip,
ja, over al, wat men genoemd heeft,
geopenbaard heeft in 't bestaan.
Gij hebt de eeuwigheid gewonnen.
Gij kunt in de waarheid binnen gaan.

Ik dank u voor uw aandacht.
Goedenavond.